

கடவுள்துணை.

அ க ஸ் தி ய ம க ர மு னி வ ர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ப ரி பூ ர ன ம்-ந ர தூ று

இ ஃ து,

திருவெண்காடு

ஆ று மு க த வ ர மி க ள ர ல்

பார்வைபெடப்பட்டு.

திருவொற்றியூர்

பரகராமமுதலியார்-குமாரர்

க ன் னி ய ப் ப மு த லி ய ர ர்

அண்டு பிரதர் அவர்களால்

த ம து

பரப்பிராமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதனால் சகலமானபேர்களுக்கும் தெரிவிக்க
 ன்னையைசார்ந்த னுனை இருங்குன்றம் இலட்சுமிநாராயணபுரத்தில் தோ
 ட்டிக்கலை குமாப்பமுதலியார் வீதியில் நக-வது கதவிலக்கமுள்ள கி
 கத்தில் ஸ்தாபித்திராநின்ற பாப்பிரமமுத்திராகூடசாலையில், இதனடி
 யில் கண்டிருக்கப்பட்ட புத்தகங்களல்லாமல், கற்றுணர்ந்தபெரியோர்க
 ளால் பிழையறப்பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்டமிகமேலாகிய உபயோ
 கமுள்ள பலவிதவேதாந்தகித்தார்த்தகிரந்தங்களும், வயித்தியகிரந்தங்க
 ளும், ஜோசியகிரந்தங்களும், மகம்மதமார்க்கக்கிரந்தங்களும், இன்னும்
 அனேகவிதமான தமிழ்ப்புத்தகங்களும், விலைசரசமாய்விற்றகப்படுமாலை
 யால் வேண்டியவர்கள் மேற்படி அச்சுக்கூடத்தில் விலைக்குப்பெற்றுக்
 கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமகாபாரதக்கிர்தனைகாலிகோ }
 பவுண்டென் கிரயரூபாய்-ந.உ }
 ஸ்ரீமகாபாரதவசனகாலியம் ... }
 ஐ.அ-பர்வம் ... }
 ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணவசனம் }
 பிரமோத்தாகாண்டமூலமும் }
 உளையும் ... }
 ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணவசனம் }
 பதார்த்தகுணவயித்திய அரும் }
 பொருளகராதி ... }
 பதார்த்தகுணசிந்தாமணி }
 சதுரகாதி பெரியேழுத்தில் }
 அச்சிட்டது ... }
 ஸ்ரீமகாபாகவதம் (ஐ.அ) லெத்த }
 கிராப்படத்துடன் ... }
 ஆத்மரட்சாமிர்தமென்னும் }
 வயித்தியசாரசங்கிரகம் }
 அகஸ்தியர் ஏமதத்துவ }
 மென்னும் பஞ்சகாலிய }
 ரிகண்டு ... }

தக்ஷிணாமூர்த்தி திருமந்திரம் கூடுரா
 தன்வந்திரிகலைஞானம் ருரா
 சிமிட்டுத்தினச்சுருக்கம் நக-ய
 அகஸ்தியர் ஆயுள்வேதம் கூடா
 மேற்படியார்பாலவாகடம் நகா
 தன்வந்திரி வைத்திய }
 சிந்தாமணி ... } கூடா
 கினைந்திரமலை
 பக்தவிஜயம்
 விநாடிபஞ்சபட்சி
 ஆராபிக்கதை-ந-வாலம்
 நளவீம்பரகசாஸ்திரம்
 டம்பாச்சாரிவிவாதம்
 (மகம்மதமார்க்கசாஸ்திரமாவன)
 கசகல்லன்பியா
 சீருபுராணம்
 ஐந்துபடைப்போர்
 அப்பாசுநாடகம்
 பலவித்துவான்கள் பதம்

ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் ஒரு கடிதம் வதில் அனுப்பப்பட மாட்டாது

சொல்லுந்நேன்பின்டம்பின்டம், மன்னவனேபின்டமென்றும்மலைக்க
வேண்டாம்மந்திரகலைவழலைமலர்பூக்குங்காலம், முன்னமேயக்காலமறிந்து
மைந்தா முத்திகொண்டநாதமதிவ்விந்ததப்பாய்ச்சே. ௬௫

பின்டதுண்டம்.

விந்துகிலையறிந்துவிந்துபாயுங்காலம் வேதாந்தநாதமதுக்குபிருண்ட
டாகி, சொந்தமுடனேயிரண்மெணியுமாகச் சோதிமணியானதுவும்பிறை
யுமாகி, வந்தமதிப்பிறையதுவும்கட்டமாகி வட்டமதிசென்றோருளாய்மண்
துளமாகி, அந்தமுள்ளமண்னுதறிஉப்பாய்தின்றே யாதியென்றபொருளா
னபின்டமாகச்சே. ௬௬

பின்டமென்றகவர்க்கார்விதகதன்னை பேருலகிலாரநியப்போரா
சப்பா, கண்டவர்கள் கோடியிலேயொருவருண்டு கைம்முறைபாயவர்காட்
டிற்றொருவருந்நோன்றும், பண்பாகநின்றபூணத்தகக்கண்டாற் பாலகனே
முப்பூவுண்ணுய்த்தோன்றும், விண்டதிலகைண்டவர்கள் சொல்லார்சொல்
லார் வினாகக்கட்டலைத்தகிதியென்பாரே. ௬௭

விதியானவிதியறிந்தோன்வாதங்கான்பான் விதியறியான்பதியறி
யான்வினான்வினான், சதியாகமுன்சொன்னமுப்பூவாலே சகலதொழில்
கைம்முறைபாய்ச்செய்யலாகும், பதியானபதியறிந்தோயிற் தமுன்போல
சனேலளாடமதிற்பற்றிக்கொண்டு, கெதியானமோட்சமெனநின்றபாளு
ற் தேசாத்திற்கேசரியாள்கிருபையாமே. ௬௮

வசியத்துக்குவிபூதி.

கிருபையுள்ளபுலத்தியனேவசியமொன்று கெனிதமுடன்சொல்லு
கிறேனன்றபக்கேனா, தருவமுள்ளருத்திரபூயியிலேசென்று சகமாக
வெந்தஅல்தியெறித்துமைந்தா, அருவமுள்ளஅல்தியுடன்விவ்னுமுவி
ஆதிசத்திதன்னுடையவேருங்கட்டிக், கருவையினிச்சொல்லுந்நேன்சை
சப்பாலாற் கருணையுடன்ருணைத்தேயுண்டைசெய்யே. ௬௯

செய்யடாஉண்டைதன்யுலாவைத்துச் செம்மையுடனெருவறிக்கிப்
புடத்தைப்போடு, மெய்யடாசொன்னுகிறேன்றிப்போரும் வேகாந்தமா
னதொருநீற்றைவாங்கி, வையடாசவாதனேபுனுருசேர்த்து மார்க்கமு
டன்அக்கெனவேலட்சமோதி, மையமென்றசெற்றியிலேவிபூதிபூதி மாச்
க்கமுடன்அரசரிடஞ்சென்றுபாரே. ௭௦

சென்றயிககின்றடனேயிராசமோகம் சிலசிலசெகயோகம்புரீ
வசியமாகும், அண்டார்பிரானருள்பெருகியமுண்டாம் அப்பனேநும்மி
வியும்நீரிமென்று, பண்டுபோலிவட்சமுருவேற்றிப்பின்னர் பாலகனேல

லாட்பி நசப்பூசிச்சென்றால், தொண்டொன்றேசத்துருக்கள் வணங்குவார்கள் துஷ்டமென்றமிருகமெல்லாம்வசியமாமே.

எக

வசியக்காப்பு.

ஆமென்றவசியமொன்றுசொல்லக்கேளு ஆதிமுதலானசொடியது குவாங்கி, ஒமென்றுகண்டித்துமதுவிற்போட்டே ஒருமையுடன்மண்டலஞ்சென்றெடுத்துப்பாரு, தாமென்றகீதுவேநன்றாய்வற்றி நவேனகொடியதுவும்பதமாய்கிற்கும், தாமென்றுதன்மயமாவந்தமூலத் தருவானமூலமதின்றன்மைகேளே.

எஉ

தன்மைபென்னவென்னியுடன்செம்புசேர்ந்து தருவானதங்கமது மூன்றுமொன்றாய், உண்மையுடன் தானுருக்கித்தகடுத்தி உறுதியுள்ள மூலமதைவத்துருட்டிச், செம்மையுடன் விவரையம் போலேசெய்து தெரியாமற்பொதிந்ததின்வாய்சேர்த்துக்கொண்டு, நன்மைபெறச்சற்கு ருவத்தியானம்பண்ணி ஞாயிறிலேசத்திமூன்புவைத்துப்போற்றே.)

வைத்தேத்தாரலிவரையப் விளக்கித்தன்னை வலதுகையிற்றூன்பூட்டியிருப்பாயானால், மைத்திகமும்விழியாருமன்னர்கூட்டம் மகத்தானமிருகமுதல்வசியமாகும், மெய்த்தேதாரிம்முறைதான் அதிகலித்தை வேதாந்தபூரணத்தில்விண்டமார்க்கம், உற்றதொருசேதிதன்னையுலகத்தோர்க்கே யுரையாதேயுரைத்ததினாறுதுதிபோமே.

எச

வசியமை.

போக்கானதினன்னமொருவசியங்கேளு புகழ்பெரியஆலின்கோரோசனைகர்ப்பூரம், வாக்கான*கண்ணனி-மூலிவேரும் மகத்தானசந்தனமும் புனுகுங்கூட்டி, தாக்கானபந்திரம்ஒய்நிவசி சர்வமோகினிவசியமொன்றேபோது, தேக்கானதில்லைமடமும்போலே செந்துவெல்லாதேடிநின்றகதறும்பாரே.

எரு

* கண்ணனி-மூலி-விஷ்ணுக்கரந்தை.

பாரப்பாகிரம்பொன்றுகூடச்சேர்ந் பனாவசியம்ஜெகவசியம்தூண்மொடும், நோப்பாஉள்ளங்கையுள்ளங்காலில் நின்றமூக்குஞ்சவ்வாதுஞ்சேர்ந்துதானால், தோப்பாமந்திரத்தையென்னசொல்வேன் திரிலோகமூன்றுமேவசியமாகும், காரப்பாமந்திரத்தைலட்சமோதில் கருதியெல்லாம்வசியமடாகண்டுபாரே.

எசு

உருமாற்றமை.

வசியமென்றமாற்றமொன்றுசொல்லக்கேளு வாழ்நீண்டுதிருக்கின்றகரிச்சான்பிச்சு, வசியமென்றபச்சேந்திபச்சைப்பார்ப்பு வண்மையுள்ளபாம்பரணைபிச்சுங்கூட்டி, வசியமென்றகருப்பூனைகருங்குறங்கு மார்க்கமுள்ளகண்ணிரண்டுபிச்சுங்கூட்டி, வசியமென்றபாணைக்கண் கூட்டித்தூரில் மார்க்கமுடனாருங்கருக்கேல்லத்தாட்டே.

எஎ

லாட்யி நசப்பூசிச்சென்றால், தொண்டொன்றேசத்துருக்கள் வணங்குவார்கள் துஷ்டமென்றமிருகமெல்லாம்வசியமாமே.

எக

வசியக்காப்பு.

ஆமென்றவசியமொன்றுசொல்லக்கேளு ஆதிமுதலானசொடியறு குவாங்கி, ஒமென்றுகண்டித்துமதுவிற்போட்டே ஒருமையுடன்மண்டலஞ்சென்றெடுத்துப்பாரு, தாமென்றகோதுவேநன்றாய்வற்றி நடுவானகொடியதுவும்பதமாய்கிற்கும், தாமென்றுதன்மயமாவந்தமூலந் தருவானமூலமதின்றன்மைகேளே.

எஉ

தன்மையென்னவெள்ளியுடன்செம்புசேர்ந்து தருவானதங்கமது மூன்றுமொன்றாய், உண்மையுடன் தானுருக்கித்தகடுத்தி உறுதியுள்ள மூலமதைவைத்துருட்டிச், செம்மையுடன்ரவிவளையம் போலேசெய்து தெரியாமற்பொதிந்ததின்வாய்சேர்த்துக்கொண்டு, நன்மைபெறச்சற்கு ருவைத்தியானம்பண்ணி ஞாயிறிலேசத்திமூன்புவைத்துப்போற்றே.)

வைத்தெடுத்தாரவிவளையம்விளக்கித்தன்னை வலதுகையிற்றூன்பூட்டியிருப்பாயானால், மைத்திகமும்விழியாருமன்னர்கூட்டம் மகத்தானமிருகமுதல்வசியமாகும், மெய்த்தேதாரிம்முறைதான் அதிகவித்தை வேதாந்தபூரணத்தில்விண்டமார்த்தம், உற்றதொருசேதிதன்னையுலகத்தோர்க்கே யுரையாதேயுரைத்ததினாறுதிபோமே.

எச

வசியமை.

போக்கானதின்னமொருவசியங்கேளு புகழ்பெரியஆவின்கோரோசனைகர்ப்பூரம், வாக்கான*கண்ணனிமூலிவேரும் மகத்தானசந்தனமும் புனுகுங்கூட்டி, தாக்கானபந்திரம்ஒய்ரீவசி சர்வமோகினிவசியமொன்றேயோது, தேக்கானதில்லைநடமாடும்போலே செந்துவெல்லாந்தேடிநின்னுகதறும்பாரே.

எரு

* கண்ணனிமூலி-விஷ்ணுக்காந்தை.

பாரப்பாகிராம்பொன்றுகூடச்சேரிற் பரைவசியம்ஜெகவசியம்இரண்மொடும், நேரப்பாஉள்ளங்கையுள்ளங்காலில் நின்றமூக்குஞ்சவ்வாதுஞ்சேர்ந்துதானால், தேரப்பாமந்திரத்தையென்னசொல்வேன் திரிலேகமூன்றுமேவசியமாகும், காரப்பாமந்திரத்தைலட்சமோதில் கருவியெல்லாம்வசியமடாகணிப்பாரே.

எசு

உருமாற்றமை.

வசியமென்றமாற்றமொன்றுசொல்லக்கேளு வாழ்நீண்டுதிருக்கின்றகரிச்சான்பிச்சு, வசியமென்றபச்சேகாந்திபச்சைப்பார்ப்பு வண்மையுள்ளபாம்பரணைபிச்சுங்கூட்டி, வசியமென்றகருப்பூனைகருங்குறங்கு மார்க்கமுள்ளகண்ணிரண்டுபிச்சுங்கூட்டி, வசியமென்றபாணைக்கண் கூட்டித்தூரில் மார்க்கமுடனாருக்கேல்லத்தாட்டே.

எஎ

மேலையமாகுந், தோற்றுவின்றி றுவிரல்தான் பூகாடி எத்தழுள்ள குத்
நடியைத்துட் சேரு, மாற்றுமே குறுநாடியைத்துட் சேர்ந்து வளர்த்துகிற்
கும்பேர்ப்பெரியவண்மைதானே. உள

பேர்பெரியகுருநாடி குணமேதன் னிற் பிரண்வெளும்வாதத்திவட்
டைமேல், சீறியவாய்வுமிகுமிருமறோன்றுந் தினவுகொறிமிகவும்வருந்
தேகம்வாடுஞ், ஞாரியபித்தத்திலாமைபோலத் தோன்றி டிலேகாமிகக்ஞ
ஞ்சுழத்தும்வாய்நீர், கார்பெருகெவருவதுபோல்வியர்வுதோன்றுந் கதித்தி
டில்நீர்கட்டுஞ்சிலேத்துமத்திற்போமே.

சேத்துமத்திற் குறுநாடி சிங்கம்போலே சேறிநிற்கலதின் குணந்தான்
சங்கிதோன்றும், ஆற்பணத்தை யூரிருவத்தமருமாகில் அசாத் தியமாமரண
குறிதப்பாதப்பா, காற்பெனவே குறுநாடி குன்றிப்போகில் சுழியும்வயிற்
கடுப்பெடுக்குங் கைகால்லிங்கும், ஏற்பனவுயில்லையிள்ளை திட்டஞ்சொன்
னோ மிசைந்த குறுநாடி நிலையிருத்திப்பாரோ. உக.

பாரப்பா குறுநாடி பக்கம்பாயில் பாரித்தகிலேத்துமந்தானென திறோ
மோதும், கல் ப்பா குறுநாடி கேரோநிற்கில் குற்றமில்லையாதபித்தமிரண்டுஞ்
கொம்புப்பா குறுநாடி பின்னேவாங்கில் தப்பா தேயசாத்தியங்கள் தா
ற்றவாந்துகாணும், உ. பா உடலுக்குஞ்ஞயிராய்நின்ற கருவநன குறுநாடி யொ
டந்தான்மீதிக்காணும், உ.
ஸ்ரீகணபபேஸ்மீதிப்பாரு, பறட
கனேசங்கைகொண்டுரோம்பாரோ.
சுழன்மை

சீர்மேகமானவர்க்குநாடிதானும் நிர்ணயமாய்நாடி யெல்லாம் சீர்த் தும
செட்டுச், கார்மேகம்போலவந்தவரியின்மேலே காண்கெழும்புழுப்பேர்
வேழாட்டிக்காணும், சீர்மேகமானவர்க்குநாடிதானஞ் சீறிகிழ்க்குநாடி
டிதமாய்த்தானும், பேர்மேகங்கடுத்தெகில்லாதபித்தம் பின்னியது துடி
த்துவரும் உற்றுப்பாரே.

உற்றதொருகொப்பிணிக்குச்சேத்மபித்தம் உறுதியெனும்லிக்கலு
க்குச்சேத்மவாதம், மற்றதொருகார்த்தனுக்கும்வாதபித்தம் வகையானக
ணக்நாயச்சகபித்தம்வாதம், சித்தமுதார்த்தலேபிடிக்குப்பித்தமாகும் சோ
னகயசோகந்தணக்துபித்தம், சூற்றயில்லேபிதின்குணங்கள்மருத்தாற்றீரு
ம் குருவானபூணத்தின்குறிதான்பாரோ. சரு

அன்பு-கர்மப்பாலைதம்பனம்.

பாடப்பாட்பூனாகவியத்திற்றானும் பாடினேன் அந்தடகர்மப்பாளை
தன்னை, நோப்பாடிப்பாளைதன்னைபோழும் நினைவாகமனநினைவேறிதுத்திக்

டலமேவிச்சார்ந்துபின்னு, நார்தமுற்றகுறுநாடியெங்குஞ்சுற்றி நடுவில்ல
ருநேர்மைதனைநாடிப்பாரே.

௩௩

பம்பரம்போற்குறுநாடிசிறுகிறென்று பற்றிநிற்கும்வாதபித்தநடுவி
லேதான், அம்பரம்போற்குமுறியெழும்வாதபித்த மையமென்றநாடிமு
தலாடியோடிக், கம்பமுடன்மண்டலங்கண்மூன்றுஞ்சுற்றிக் கத்திரிச்சே
ன்மாறலெனக்கட்டிச்சேர்த்து, கம்பமுடன்வாதபித்தநடுவினிலேதான் தமா
கம்போலாடிநிற்குங்குறுவிதாமே.

௩௪

குறுநாடிவாதமதினிற்சும்போது கோழியுடன் அன்னமயில்குறியா
மென்ன, வருநாடிபித்தத்தினிற்சும்போது வளராமையட்டையெனவகு
க்கலாமே, திருநாடிசிலேத்தத்தினிற்சும்போது செறித்துவிழும்விட்டினை
ப்போற்றெளிந்துகாணும், பெருநாடிசாத்திரத்திலையவேண்டாம் பிர
ணகலைதனையறிந்துமரணம்பாரே.

௩௫

மரணநாடி.

மரணமதையறிதற்குகுறியைக்கேளு வாழுவாதவிசைநம்புகுளிர்ந்
துகாணு, குரணமெனும்பொறிகளெல்லாந்தளர்த்துமெத்தவிசைநம்புதா
ன்றளர்த்துவினாந்துவாங்கி, நானொனப்பற்சடித்துமணியும்நட்டு நாவுலர்ந்
துமூச்சயர்ந்துகருக்கமுண்டாய்த், குரணமெனும்வரகிக் குணமான
மெல்லாஞ் சோத்தியம்பார்விட்டினைப்போற்றுடித்தி

௩௬

துடிக்கொண்டுகேத்துமந்தசுண்டினைக் கொச்சிதமாநடுமையினு
மடெனவேறி, வருமமுடன்சிலையெவென்றுநீயும் மார்க்கமுடன்கர்ப்பு
மதுசித்தித்துப், பெருமையுடன்விபூதியுத்தளமாப்பூசில் போரண்சத்து
கனமாணமாவார், அருப்பென்றபூரணத்தினுண்மையாலே யசையாத
நாயெல்லாமதன்றுபோமே.

௩௭

போம்பப்பாபூரணத்தாற்பாவைதன்னைப் புத்தியுடன்குறிமுனையிற்
கண்டுகொண்டு, காமப்பாவையெவென்றுநீயும் கனமானகர்ப்பூதிபம்
பார்த்தே, ஓம்பப்பாவறுதினமும்பூசிக்கொண்டால் உன்னுடையசத்துருக்
களோடிப்போவார், காமப்பால் கொண்டுநீதக்கருவினின்று கண்மணியா
ற்கின்மணியைக்கண்டுபோற்றே.

௩௮

போற்றப்பாபொற்பாவைதன்னைநீயும் புத்தியுள்ளவறிவினிடம்பொ
ருந்தவைத்து, பார்த்தப்பாயநமையெவென்றுநீயும் புத்தியுடன்கர்ப்பூதிப
ம்பார்த்துச், சாற்றப்பாலிபூதியைநீலலாடீதிற் சகலருமேயாகிருவ்ணபா
ந்தன்னைச்சேர்வார், காத்தப்பாபூரணத்தைப்பார்க்கப்பார்க்கக் கனமாய்
கைதரன்தீர்த்துசொதியாமே.

௩௯

சந்தியெழுபோதிலிந்தநாடிமுன்றும் சாதகமாய்ச்சமுள்வண்டுதண்
ணீர்மீதில், உன்னியதுபாபாத் தேயோடுரூப்போல் ஒடியெங்கும்வாதபி
த்தசேத்துமெல்லாம், கண்ணியதுசாதகமாய்வருமேயாகில் அதிப்பாரு
ம்வாதபித்தம்பம்பாம்போல், பின்னியதுவிட்டினைப்போற்றெறித்துவிழி
ந் பேச்சிலைமணமென்றுபிரித்துச்சொல்லே. சஉ

சொல்லப்பாவாய்வுக்குமந்தத்துக்குந் துணையாக அமர்ந்துமேத்தத்
தளர்வாயோடும், அல்லப்பாபசிதனக்குத் தூக்கியோடும் அப்பனைசந்தி
தான்புழுப்போலோடும், நிலப்பாவயிற்றுவிக்கண்டபேர்க்கு நேராகவு
ள்ளுமவாய்வாங்கியோடும்; கல்லப்பாகிரந்தியென்றேநோய்தனக்குங்கனா
புடைந்தவருளியைப்போற்காணுங்காணே. சக

காணிசத்தில்வாதமென்றுற்சேதமவாதம் காணுமடாசூலையென்று
ற்சேதமபித்தம், விரணமுடன்புண்புணாக்குவாதபித்தம் விதியறியாப்பிந
சந்தான்பித்தசேதமம், தூணமுடனீற்பாடுகர்ப்பப்பாடு சொல்லுகிறே
னடியெல்லாஞ்சமுன்றுகாணும், கிரணமென்றபாம்புவிஷந்தாதுவெல்லா
ங் செதிகெட்டுக்காணாதுகொர்ப்பமாமே. சஉ

வாய்வுக்கும் மந்தத்துக்கும் கொர்ப்பிணிக்கும் வியாதினடி.

கொர்ப்பிணிக்குவாதபித்தங்கலங்கிக்காணுங் கிரணிய்திசாரமென்று
கொர்ப்பப்பாடு உற்பவித்தகபம்னைகாசரோகம் உற்றிடி லேசிலேத்து
ற்றளர்க்துகாணும், உற்பவித்தகபம்னைகாசரோகம் உற்றிடி லேசிலேத்து
யந்நாண்மீறிக்காணும், உற்பவித்தகபம்னைகாசரோகம் உற்றிடி லேசிலேத்து
வ்வினைப்போல்மீட்டுப்பாரு பறட
கணைசங்ககொண்டுநோம்பாரே. சக

சீர்மேகமானவர்க்குநாடிதானும் நிர்ணயமாய்நாடியெல்லாம்பிலமே
கேட்டுச், கார்மேகம்போலவந்தளரியின்மேலே காண்விழும்புழுப்போ
லேபாட்டிக்காணும், சீர்மேகமானவர்க்குநாடிதானுஞ் சீறிநிற்குங்குறுநா
டிதிறமாய்த்தானும், பேர்மேகங்கடுத்திகெல்லவாதபித்தம் பின்னியதுதுடி
த்துவரும்உற்றுப்பாரே. சச

உற்றதொருகொர்ப்பிணிக்குச்சேதமபித்தம் உறுதியெனும்விக்கனா
க்குச்சேதமவாதம், மற்றதொருகாரந்தனுக்கும்வாதபித்தம் வகையானக
ணக்காய்ச்சலபித்தம்வாதம், சித்தமுதாந்தலையிடிக்குப்பித்தமாகும் சீசா
னகயரோகந்தனக்குபித்தம், குற்றமில்லையிதின்குணங்கள்மருந்தாற்றீரு
ம் குருவானபூணத்தின்குறிதான்பாரே. சரு

அஷ்டகர்மப்பாவைதம்பனம்.

பாபப்பாபூணகாலியத்திற்றானும் பாடினேன் அஷ்டகர்மப்பாவை
தன்னை, கொப்பாஅப்பாவைதன்னையீடும் நினைவாகமனதினிலேநிறுத்திக்

கொண்டு, சாப்பாவுததறிவைமேலுக்கேற்றிச் சந்திரனைச்சூரியனிற்கா
ரப்பண்ணி,காப்பா அக்கினியிற்கூர்ந்துநின்று குணமனைபாவைதனைக்கு
ருவாய்போற்றே. சக

போற்றியேநடுமையினின்றுகொண்டேபூரணமாப்யமயநவென்றே
யோதி:பார்த்திபனேகருப்பூர்திபம்பார்த்து பாங்காகவிபூதியைநீகையில்
வாங்கி,நேத்தியாயனுதினமும்பூசிப்பூசி நீயிருக்கவதினுடையநேர்மைகே
ளு,பார்த்தபேர்சகலருந்தம்பனமேயாவார் பாலகனேபாபாதத்தைப்பணி
ந்துபோற்றே. சக

பணிந்துநின்றபொற்பாவைதன்னைநீயும் பாலகனேகழிமுனையான்
மேருக்கேற்றி,அணிந்துநின்றயவசுவயவென்றுநீயும் அப்பனேகர்ப்பூர
திபம்பார்த்து,துணிந்துநின்றவிபூதிதனைக்களையில்வாங்கிச் சத்திமுடன்
லாடமதிற்பூசிட்டால், அணிந்துநின்றசத்துருக்கள்வசியமாவார் அனை
வோருந்தான்வணங்கிநிற்பார்கேளே. ச அ

* லலாடம்-நெற்றி.

கேளப்பாபொற்பாவைதன்னைநீயும் கெடியாகத்தேசரத்தில்கிறுத்
திக்கொண்டு, லாளப்பாபூரணத்தின்மனதையுன்றி மயநயமவென்றுநீம
னதிற்கொண்டு, வேளப்பாகர்ப்பூர்திபம்பார்த்து விபூதிதையுத்தளமாப்
பூசிக்கொண்டால், கேளப்பாவென்றுமில்லையெல்லாமோகன் குணமான
பூரணத்தின்கிருபையாலே. சக

கிருபையென்றபூரணத்தாற்பாவைதன்னைக் கொச்சிதமாரடுமையினு
ட்டிக்கொண்டு, வருமமுடன்சுவயவசுவென்றுநீயும் மார்க்கமுடன்கர்ப்பூ
ரதிபம்பார்த்துப், பெருமைமுடன்விபூதியுத்தளமாப்பூசில் பேரான்சத்து
ருக்கள்மரணமாவார், அருப்பென்றபூரணத்தினுண்மையாலே யசையாத
னையெல்லாமகன்றுபோமே. ரு

போமப்பாபூரணத்தாற்பாவைதன்னைப் புத்தியுடன்கழிமுனையிற்
கண்டுகொண்டு, காமப்பாவசியசுவென்றுநீயும் கனமாசனகர்ப்பூர்திபம்
பார்த்தே,ஓமப்பாவதுதினமும்பூசிக்கொண்டால் உன்னுடையசத்துருக்
களோடிப்போவார், காமப்பால்கொண்டுநிதங்கருவினின்று கண்மணியா
ற்கின்மணியைக்கண்டுபோற்றே. ரு

போற்றப்பாபொற்பாவைதன்னைநீயும் புத்தியுள்ளவறிவினிடம்பொ
ருந்தவைத்து, பார்த்தப்பாயநயவென்றுநீயும் பத்தியுடன்கர்ப்பூர்திப
ம்பார்த்துச்,சாற்றப்பாவிபூதியைநீலலாமீதிற் சகலருமேயாகிருவ்வைபா
ந்தன்னைச்சேர்வார், காத்தப்பாபூரணத்தைப்பார்க்கப்பார்க்கக் கனமாய
கைதான்நீந்துசோதியாமே. ரு

* ஆகிருஷ்ணம்-அழைத்தல்.

வித்துவேஷணம்.

சோதியென்றபாஞ்சோதிப்பாவைதன்னைச் சுத்தமுடனுச்சியென்
றமேருக்கேற்றி, நீதியுடன்வயசியவென்றுமீயும் நீதிலந்துக்கர்ப்பூரீப
ப்பார்த்தே, ஆதியென்றவிபூதியைநிகையில்வாங்கி அணிந்துகொண்டார்
வேஷணமாற்றிவாற்பாருபாதிமதியணிந்தபாங்கிருபையாலே பராப
திங்குறிகண்டேயறிவாய்நிலே.

ருச

நிலைன்றநிலைதனிவேநின்றகொண்டு நிலையாதபொற்பாணவர்களை
விற்சேர்த்து, சொல்லுகின்றமந்திரந்தாண்சியவசியென்று சொல்லியேக
ப்பூரீபங்கொண்டே, அல்லுமேகிபூதியுத்தளமாய்ப்பூச அனைவொருமு
னைக்கண்டாற்பேதலிப்பார், வெள்ளுமேயட்டகர்மமெட்டுமாமும் விதமா
கக்கண்ட திந்துமேலேபாரே.

ருச

பேதனம்.

மேலானகுதம்பத்தைபுற்றுப்பாரு மேன்மையுள்ளமுன்றெழுத்து
மொன்றுபக்காணும், காலானவாகியிடவேழுத்துமங்கை கணமானபிரமா
வின்கருணையங்கே, மாணமானவினிடபதியுமங்கே மந்திரங்கண்டமுன்றெ
ழுத்தால்மறைந்ததங்கே, சேலானசெயலறிந்தா லெல்லமுண்டு செயலறி
யச்சற்குருவைத்தேடிப்பாரே.

ருச

முப்பு.

பாரப்பானின்னமொருசெய்திகேளு பதிவானமுப்புவைவயறியவெ
ன்றால், பேரப்பாசொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு பெருமையுள்ளபிறப்பிற
ப்புமகற்றுழவி, வேட்பாவடிமுடிக்கெவ்வாடி வேதாந்தித்தாந்தநாதாந்த
மாகி, காரப்பாவாலையுடன்புவினையாகி கருணையுள்ளதிரிபுரையின் கண்மு
ன்றாமே.

ருச

முன்றானபூகீற்றைச்சலத்திற்கொட்டிமுத்துபோற்றெனினிவிறுத்தை
ந்துவினையாச்சு, நன்றானவெடியுப்புப்பலந்தானு நாட்டநிலேசேனமொ
டிந்திரண்டே, ஒன்றானசத்தியெட்டுச்சோடசந்தா னுத்தமனைகல்வத்தி
விட்டுக்கொண்டு, சென்றாட்டவெண்கருவிவெருக்கம்பால்வார் கிறந்தபழ
ச்சாறுட்டியனாத்துப்போடே.

ருச

சவர்க்காரவைப்பு.

போட்டவாழ்க்கச்சூடுனொருகாகபோடு புரழானசாக்கெல்லாஞ்சோ
வொன்றாய், நீட்டனாக்கசாமம்ரண்டுக்கதிகம்வேண்டாம் நிலையானவில்லை
செய்துநிலைவாய்க்கேளு, காட்டையாவிதனிலேகாயம்போடு கணமான
எண்ணுப்புக்குள்ளேவைத்தே, ஆட்டமுடனெப்பேற்றியெரிப்பாய்சாம
ம் அத்தோடேவாங்கியெல்லாப்புடத்தைப்போடே.

ருச

புடமெடுத்தேயாறவைத்துப்பூணத்தைநோக்கிப் புத்தியுடன்து
 னெடுக்கவெஞ்சுத்துநீறும், புடமெடுத்தகெங்கையின்னொன்மாலின்றேவிசு
 நிகொள்வாளுன் முகத்திற்குறைவொன்றில்லை, தறுவிடமெடுத்தசவர்க்கா
 க்குருவிதாச்சு வெள்ளாட்டிற் கெதிற்பட்டவேங்கையாச்சே, ௧௩

முப்பூவிற்பெயர்.

வேங்கையென்றமுப்பூவிற்பேர்தான்கேளு வெறித்தகிங்கம்போ
 ன்டம்வெள்ளச்சாஸா, தாங்கையென்றகிறுகாகம்பட்டிராசன் சாக்கா
 ன்சுநுவிக்குக்காலன்காலன், பாங்கையெல்லாங்கண்டவனேவா தஞானி ப
 விவானவண்டமடா ஆதியுப்பு, ஒங்கியென்றசத்தியுப்புவமலையுப்பாம்பு உன்
 மயுள்ளநாதவுப்பைவுகந்துகேளே, ௧௪

நாதவுப்பிற்பெயர்.

உகந்துநின்றநாதமடாலாலையலை ஒங்காழிற்காரவொருமைப்பின்
 னா, செகந்தனிலேதிருவென்றுஞ்செந்தியென்றுத் தீட்டானதீட்டருக்கு
 ன்செல்லியென்றும், அகந்தனிலேயமீர்தமென்றுஞ்செந்தேனென்றும் அ
 ன்பானகிடிமென்றும்பேச்சியென்றும், முகந்தனிலேகித்தாரந்திதமெ
 ன்று மோனமுள்ளவாலையடாசத்திகேளே, ௧௫

சத்தியென்றவுப்பினிடபேர்தென்றந் நயங்காததுரிசையென்று
 னாரமென்றுந், சித்தானகெத்தமென்றுமன்தானென்றுஞ் சிவசிவவன்
 னாயந்தன்னபென்றுப், உத்தியென்றபாசத்திபெருமைக்காரி யோடு
 காநவாசமுள்ளியோமசித்தி, கற்றுலாமனம்பதறுங்கைகால்கைக் கரு
 னையுள்ளசத்தியைகண்டாற்றுகே, ௧௬

சத்தியுப்புளழைப்பெயர்.

தானுனவழலைபிடிபேர்தான்கேளு தருவானவண்டகேசரிதானென்
 னும், கோனுகொடிமுடியாமபொதியிலென்றுங் குருவானபிடமென்று
 குறுங்குளென்றும், தேனானகோதியென்றுந்தீபமென்றுத் தெவிட்டா
 னமீர்தாசவாக்கோமென்றுங், காணாதபூணவாம்வழலையென்றுங் கண்டு
 னார்முப்பூவிற்கருவிதாமே, ௧௭

ஆமப்பாமுப்பூவுமொன்றுய்க்கடி யாதியிலேமும்மூர்த்தியானார்பா
 ன், காமப்பாலகானற்பாற்கோமப்பாலுங் கலந்துநின்றவிமதியுமக்கினியு
 ராகி, ஒமப்பாமுலமுதலாதுமாடு உடன்கேந்திபாருளதனைஉற்றுப்பா
 ன், காமப்பாமுப்போருளென்றிதற்குப்பேரு தன்னையுள்ளமுல்முதல்
 முடிவனாயுமெண்ணே, ௧௮

எண்ணவையின்னம்வெருபேர்களுண்டா மென்மகனேபுத்தியினுல
 ன்றுகொண்டு, சொன்னதொருருபானமேதென்றலே சொல்லநிகு

314
கடவுள்துணை.

அ க ஸ் தி ய ம க ர மு னி வ ர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ப ரி பூ ர ன ம்-ந ர தூ து

இ ஃ த,

திருவெண்காடு

ஆ து மு க த வ ர மி க ள ர ல்

பார்வைபெய்யப்பட்டு.

திருவொற்றியூர்

பாகராமமுதலியார்-குமாரர்

க ன் னி ய ப் ப மு த லி ய ர்

அண்டு பிரதர் அவர்களால்

த ம து

பரப்பிராமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887